

Anegdota sv. Jeronima

Autor Administrator
Ponedjeljak, 02 Studeni 2009
Zadnja Promjena Utorak, 29 Ožujak 2011

Pokraj pilje Isusova rođenja u Betlehemu, u jednoj pećini, uèeni je Èasni starac Jeronim izabrao svoje posljednje obitavalište na zemlji. Onaj koga Crkva tuje kao nauèitelja u svojim je staraèkim danima èesto doteturao do jaslica te u svetom razgovoru s Isusom govorio: "Dijete moje, kako drææ! Radi na spasenja na kako ti to tvrdom ležaju leži? &to ti mogu uèiniti?" A Isus æe na to Jeronimu: "Jeronime, ništa ne želim od tebe! Samo pjevaj: Slava Bogu na visini! Na Maslinskoj gori i na Kalvariji bit æu jo; mnogo bjedniji." Tada opet progovori Jeronim: "Dijete, darovat æu ti ne;to, dat æu ti sav svoj novac!" Sa smije;kom na usnama odvraæa mu dijete Isus: "Nebo i zemlja su ipak ponajprije moji. Neæu tvoj novac! Daj ga siromasima! Tako æu ga primiti kao da je meni darovan." No Jeronim govori dalje: "Ali ja bih ipak za tebe samoga htio ne;to uèiniti i darovati, inaèe æu od muke umrijeti." Tada odgovori Božansko Dijete: "Dobro, kad bi mi ne;to tako rado darovao, onda æu ti reæi ;to mi može; dati. Daj mi sve svoje grijeh, daj mi sve nemire svoga srca!" "A ;to ææ; s time uèiniti?" Uzvrat mu Jeronim sav smeten. Dijete Isus odgovori: "Tvoje grijeh, nemire tvoga srca želim staviti na svoja ramena i odnijeti ih." Na to Jeronim proplaka: "Dobri Isuse, uzmi onda moje grijeh, uzmi ;to je moje, i daj mi ;to je tvoje!" Jeronim je iz najdubljeg uvjerenja svoga srca rekao: "Tko se predaje Kristu, može umrijeti; no pobijeđen ne može biti."